

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 listopada 1997 r.

w sprawie określenia wypadków, w których nie powstaje dług celny.

Na podstawie art. 225 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407 i Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dług celny w przywozie nie powstaje, z zastrzeżeniem ust. 2, w wypadku:

- 1) uchybienia terminu, w jakim towary objęte procedurą celną lub towary składowane czasowo powinny zostać objęte procedurą celną lub otrzymać inne przeznaczenie celne, pod warunkiem że organ celny wydał zgodę na przedłużenie terminu, a wniosek w tej sprawie został złożony przez osobę zobowiązaną do zachowania tego terminu przed jego upływem,
- 2) przedstawienia towaru, objętego procedurą tranzytu, w urzędzie celnym przeznaczenia w terminie późniejszym niż wyznaczony przez organ celny,
- 3) poddania badaniom towaru składowanego czasowo bez uprzedniego udzielenia przez organ celny zgody, o której mowa w art. 40 § 1 Kodeksu celnego, lub poddania towaru objętego procedurą składu celnego zwyczajowym czynnościom bez uprzedniego uzyskania pozwolenia organu celnego, pod warunkiem że taka zgoda lub pozwolenie

byłyby udzielone, gdyby osoba zainteresowana wystąpiła z odpowiednim wnioskiem,

- 4) wykorzystywania towaru objętego procedurą odprawy czasowej w celu innym niż wskazany w pozwoleniu organu celnego na dokonanie odprawy czasowej, pod warunkiem że organ celny mógłby udzielić pozwolenia na takie wykorzystywanie towaru, gdyby osoba uprawniona do korzystania z tej procedury celnej wystąpiła z odpowiednim wnioskiem,
- 5) uzasadnionego przemieszczenia towaru składowanego czasowo lub objętego procedurą celną bez wymaganej zgody organu celnego, pod warunkiem że towar może zostać przedstawiony organowi celnemu na jego żądanie,
- 6) wprowadzenia towaru do wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctwowego bez dokonania wymaganych formalności celnych, pod warunkiem że towar został ujęty w ewidencji towarowej niezwłocznie po jego złożeniu w magazynie, na placu lub w innym miejscu prowadzenia działalności oraz że może zostać przedstawiony organowi celnemu na jego żądanie.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, dług celny w przywozie nie powstaje, pod warunkiem że:

Dziennik Ustaw Nr 144

— 4644 —

Poz. 966

- 1) niewykonanie obowiązków lub niedopełnienie warunków, o których mowa w ust. 1, nie stanowiło próby usunięcia towaru spod dozoru celnego,
- 2) niewykonanie obowiązków lub niedopełnienie warunków, o których mowa w ust. 1, nie nastąpiło z winy lub niedbalstwa osoby obowiązanej do wykonania obowiązków lub dopełnienia warunków,
- 3) wszystkie formalności celne niezbędne do uregulowania sytuacji towaru zostały dokonane niezwłocznie po zaistnieniu wypadków, o których mowa w ust. 1.

§ 2. Dług celny w przywozie nie powstaje w wypadku:

- 1) krótkotrwałego użyczenia przez osobę, o której mowa w art. 190 § 1 pkt 6 Kodeksu celnego, rzeczy stanowiących jej mienie i uprzednio zwolnionych od cła, swojemu małżonkowi, rodzicom, dzieciom lub rodzeństwu tej osoby,
- 2) gdy towary, które uprzednio zostały objęte procedurą celną z częściowym lub całkowitym zwolnie-

niem od cła lub zostały zwolnione od cła ze względu na ich przeznaczenie, uległy całkowitemu zniszczeniu w wyniku wypadku lub działania siły wyższej i fakt ten został, na wniosek osoby zainteresowanej, potwierdzony przez organ celny,

- 3) odstąpienia towaru, uprzednio zwolnionego od cła na podstawie art. 190 § 2 Kodeksu celnego, innej osobie spełniającej warunki do uzyskania zwolnienia od cła na tej samej podstawie, pod warunkiem nieodstąpienia tego towaru przez nabywcę przez okres trzech lat licząc od daty odstąpienia,
- 4) zużycia lub użycia towaru w związku z akcją ratowniczą w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnoctwowym, nawet jeżeli towar ten nie został całkowicie zniszczony oraz jeżeli w sposób nie budzący wątpliwości można stwierdzić, że został zużyty lub użyty w akcji ratowniczej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Minister Finansów: *L. Balcerowicz*